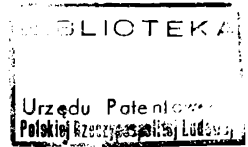

9 czerwca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY **DO 6mm 17/100**

№ 8.

Otto Cantzler,
Potsdam (Niemcy).

Kl. 3 b 1.
8a, 27

Materiał na ubrania, chroniący od zimna i wilgoci.

Zgłoszono: 18 grudnia 1918 r.

Udzielono: 25 kwietnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 14 listopada 1914 r. (Niemcy).

Wyrób ubrań nieprzemakalnych i chroniących od zimna odbywał się dotychczas w ten sposób, że materje, nie przepuszczające ciepła, a służące, jako podszewka wewnętrzna lub spodnia, pokrywa się wierzchnim materiałem gumowanym lub ceratą; osiąga się wprawdzie dzięki temu zupełną nieprzemakalność, lecz ubrania takie, wskutek tego, że zamykają dostęp powietrza i pozbawione są wszelkiej porowatości, uniemożliwiają niezbędną dla ludzkiego organizmu działalność skóry. Ubrania takie są też z powodu tego w najwyższym stopniu niehygieniczne i wprost szkodliwe dla zdrowia.

Używa się, również dla usunięcia powyżej wymienionych wad, zamiast nieprzemakalnej materji wierzchniej, materję impregnowaną, na pół nieprzemakalną i dostatecznie porowatą, i stosuje pod-

szewkę wewnętrzną z waty, materji wełnianej lub t. p. W stanie suchym wyrób taki, chroniąc dostatecznie od zimna, odpowiada co do tego swemu celowi, natomiast nie daje on wystarczającej ochrony przed dłuższem działaniem wilgoci; wówczas wilgoć przenika do warstwy wewnętrznej i wskutek tego osłabia zarazem w znacznej mierze i działanie wyrobu, jako ochrony od zimna.

Obie wymienione wady usuwa wynalazek niniejszy w ten sposób, że pod impregnowany materiał wierzchni daje się wkładkę wewnętrzną z włókien próżnych, np. kapok. Takie włókna próżne są zarazem wysoce nieprzemakalne oraz chroniące od zimna i porowate. Przy tym nowym sposobie wyrobu jest wskutek tego prawie zupełnie niemożliwym, aby wilgoć przeniknęła do wnętrza wkładki, nawet przy długotrwałem działaniu wil-

goci na materiał wierzchni ubrania. Zapewnia to trwałą ochronę od wilgoci, jak również i od zimna, nie tamując bynajmniej działalności skóry i wydzielin tej ostatniej, ponieważ materiał posiada dostateczną porowatość.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest materiał na ubranie według wynalazku; przytem (a) oznacza impregnowany materiał wierzchni, (b) warstwę włókien kapoku i (c) podszewkę wewnętrzną. Części te złączone są w całość za pomocą pikowania (d).

Zastrzeżenie patentowe.

Materiał na ubrania, składający się z dwóch warstw, pomiędzy którymi włożone są włókna surowe kapoku, tem znamienny, że wierzchni materiał jest słabo impregnowany i porowaty, a podszewka wewnętrzna zrobiona jest ze zwykłego materiału nieimpregnowanego, przez co osiąga się z jednej strony nadzwyczajną nieprzemakalność i zupełnie pewną ochronę od zimna, z drugiej zaś strony łatwość pochłaniania wydzielin porów skóry ludzkiej.

